

Ako Žilinka intrigoval pred voľbou generálneho prokurátora (úryvok z knihy Generálny omyl)

To, že Maroša Žilinku nominovalo za generálneho prokurátora hnutie Sme rodina, prekvapilo – a vyrušilo – viacero ľudí z prokuratúry, tretieho sektora aj médií. Politický subjekt vedený Borisom Kollárom mal totiž povest' špekulantov, politických obchodníkov a nevyspytateľných partnerov, ktorí sa v prípade potreby – a pudu sebazáchovy – spoja aj s nenávideným Smerom. Neskôr sa to potvrdilo v prípade tzv. vojny v polícii.

Jána Šantu samotná nominácia Žilinku týmto hnutím nevyrušila. „Bral som to tak, že má dobrý vzťah s Pčolinským, ktorý bol jeho podriadeným na ministerstve vnútra. Navyše sú z jedného vranovského okresu.“ Prekvapilo ho skôr to, ako dramaticky sa zmenil Žilinkov vzťah k nemu vo chvíli, keď už uvažoval o kandidatúre na pozíciu generálneho prokurátora.

„Keď mal v auguste 2020 päťdesiatku, pozval ma podobne ako iných kolegov individuálne na obed. Mám pocit, že som mu daroval k narodeninám knihu o motorkách,“ spomína Šanta. Pokým dovtedy komunikovali neformálne, živo a s humorom, odrazu debata viazla. Podľa Šantu už nebol Žilinka bezprostredný, témy rozhovoru doslova hľadali. „Keď som sa ho spýtal, či bude kandidovať, povedal mi vetu, ktorú si pamätám dodnes: ‚Budem kandidovať, keď budem mať istotu, že sa stanem generálnym prokurátorom.‘“

Aj Ondrej Repa, ktorý mal vtedy k Žilinkovi blízko – a intenzívne s ním komunikoval – si všimol, že mal s viacerými kolegami pokazený vzťah. Hoci mal vtedy okráhľe 50. narodeniny, neorganizoval spoločnú oslavu ani posedenie. Repu však pozval, podobne ako Šantu, individuálne na obed. „Vraj to súviselo s konfliktom na nejakom večierku, z ktorého odišiel urazený s dovetkom, že s niektorými ľuďmi nebude sedieť za jedným stolom. Odvtedy sa spoločným akciám vyhýbal.“

Pred voľbou generálneho prokurátora začal byť Žilinka opatrnejší aj v mobilnej komunikácii – dokonca i v šifrovaných aplikáciách. Od septembra do decembra 2020 si totiž nastavil v telefóne miznúce

správy. Zrejme z dôvodu vlastnej ochrany, respektíve z obavy pred možnou diskreditáciou jeho osoby v súvislosti s voľbou GP.

Žilinkova kandidatúra zároveň naplno obnažila nepeknnú vlastnosť – sklony k intrigánstvu. Zažil som to aj osobne, keď sme pár dní pred samotnou voľbou rozoberali šance jednotlivých kandidátov. Žilinka sa vtedy predou mnou veľmi nelichotivo vyjadroval hlavne o Šantovi – dlhoročnom kolegovi a kamarátovi, ktorý bol voči nemu vždy lojálny. Stiahol sa až v momente, keď som ho výslovne požiadal, aby to nerobil.

„K sebe bol dosť veľkorysý, k iným až tak nie. O Šantovi sa veľmi nelichotivo vyjadroval celý rok 2020,“ potvrdzuje Ondrej Repa, ktorý bol vtedy so Žilinkom v úzkom kontakte. Šantu kritizoval aj v kauze zmenky, hoci navonok sa tváril, akú odvieďol super prácu.

„Neprekvapuje ma to. Dosť kriticky sa nevyjadroval len k Jánovi Šantovi, ale aj k iným prokurátorom, respektíve kandidátom – k Jozefovi Čentéšovi, Jánovi Hrivnákovi, Tomášovi Honzovi, Petrovi Kyselovi či Jozefovi Kanderovi, ktorý zbieral podpisy pre Čentéša,“ opisuje Žilinkove sklony k intrigánstvu Daniel Lipšic.

Podľa Repu mal výhrady aj k prokurátorovi Vasil'ovi Špírkovi, s ktorým si bol tiež pomerne blízky. Žilinkovi sa nepáčilo, keď raz Špirko vtipkoval o Robertovi Ficovi a jeho priateľke. „Rozčuľoval sa, čo si to dovoľuje, že nie je variétny umelec a podobne.“ Žilinku nahnevalo aj Špírkove vystúpenie po vražde Jána Kuciaka a Martiny Kušnírovej. „Hovoril, že prokurátor nemá robiť takéto veci,“ ozrejmjuje Repa.

O Rastislavovi Remetovi a Tomášovi Honzovi, ktorí takisto kandidovali na funkciu generálneho prokurátora, sa mal pre zmenu vyjadriť, že sú to samuraji, ktorí nemajú žiadnu šancu. „Nepekne hovoril aj o Čentéšovi, ktorý mu vyfúkol nominácie univerzít na generálneho prokurátora. Vráťane Košíc, čo bola Žilinkova alma mater a veľmi mu na tom záležalo,“ približuje Repa.

O podporu z akademického prostredia sa uchádzal aj preto, aby nevyzeral ako politický nominant. Nakoniec mu zostala len Slovenská advokátska komora (SAK), kde však nebolo až do poslednej chvíle jasné, či ho nominuje. „Aj v rámci SAK sa totiž uvažovalo o

Čentéšovi, a preto ho navrhla poslankyňa Sme rodina (Petra Hajšelová – pozn. autora. Toto mal ako poistku, aby nezmeškal lehotu,“ opisuje Žilinkovu taktiku pred voľbou prokurátor Repa.

Jána Šantu intrigy Maroša Žilinku nepríjemne zaskočili. „Od ľudí z našej administratívy, kolegov prokurátorov, aj novinárov sa mi dostalo do uší, že hoci sme vychádzali dobre, pred kolegami sa o mne nevyjadroval vždy pozitívne. Dôvodom, prečo tomu tak bolo, nerozumiem doteraz.“ Podľa vlastných slov pritom nepovedal na Žilinku „nikdy krivé slovo, ani sme sa nepochytili“.